

hoeveel de zang van Honingman hierin lijkt op die van Philip Griffiths. Die is van een totaal andere orde in Judas Figure, in de refrains althans. Hierin horen we weer de stevige kant van V2, net als in de tracks *Fist Over Hand* en *The Servant ... Caelum Et Terras Miscere*. Er wordt weer even gas terug genomen in *Revelation Day*, dat dan weer direct richting PGM gaat. Toch is dit nog steeds geen slappe hap; gitarist Ettema laat duidelijk van zich horen. Ook zanger Honingman zet overal zijn beste beentje voor, behalve dan in de beide instrumentale tracks *Tears Run Dry* en *Sundance*. Als laatste is er nog de relatief rustige, maar sterke titeltrack. De indruk die V2 met dit album heeft achtergelaten, is onmiskenbaar positief. Showdown bevat fraaie progrock die af en toe krachtig wordt, of krachtige progrock die af en toe fraai wordt. Het is maar net naar welk aspect van deze muziek je voorkeur uit gaat.

Antonie Deelen

VIPASSI

Sūnyatā

(SEASON OF MIST)
#TECHNISCH #EXTREEM #ANIMALSASLEADERS

Toen de Australische gitarist Ben Boyle in 2006 in zijn omgeving vroeg wie er met hem een project wilde beginnen, toonden niet minder dan drie leden van het extreme progressieve collectief *Ne Obliviscaris* zich bereid om aan *Vipassi* deel te nemen. Het heeft uiteindelijk elf jaar geduurd, maar met *Sūnyatā* is er eindelijk een teken van leven te aanschouwen. Van *Ne Obliviscaris* zijn de drummer, gitarist en ex-bassist op het instrumentale *Sūnyatā* aanwezig, en juist de ritmesectie van deze band wordt veelvuldig geprezen om de snelheid en techniek, waarmee de toon voor dit nieuwe project is gezet. Snoeiharde dubbele basdrums, ingewikkelde baslijnen en zware riffs zijn tekenend voor *Vipassi*. De band maakt "muziek met emotie", wat een bijzonder contrast oplevert met het extreme werk. Zonder prominente zang maar met ruimte voor gevoelige solo's probeert dit viertal die emotie over te brengen. Een zangeres brengt ver op de achtergrond zweverige klanken ten gehore om het geheel nog iets meer gevoel mee te geven. Het nummer *Elpis* is hier het beste voorbeeld van: lage, op didgeridoo geïnspireerde stemmen en zweverige vrouwengezang geven

het ruige werk een bijzondere draai. De zeven nummers lopen vloeiend in elkaar over, wat indirect een klein probleem voortbrengt: het album is niet zo lang en zit qua lengte tussen een volledig album en een ep in. Gelukkig leent het werk zich ervoor om een paar keer achter elkaar beluisterd te worden, wat de muzikale vertering van *Sūnyatā* gelijk een stuk gemakkelijker maakt.

Ruben Borger

W2WARTHOG

Phacochoerus Africanus

(WARTHOG PRODUCTIONS)
#KINGCRIMSON #CHAPMANSTICK

Phacochoerus Africanus vormt samen met *What's Left?* en *Ain't Right!* de *W2Warthog*-trilogie. De gebroeders Pim en Hans Thiemens hadden al enige jaren plannen voor dit afsluitende album, maar door het plotselinge overlijden van eerstgenoemde veranderden deze voornemens drastisch. Het oorspronkelijke idee om de vier behoorlijk van elkaar afwijkende versies van het lieder *Warthog* als ruim twintig minuten durende suite te presenteren bleef echter gehandhaafd. Dit tot titelnummer gepromoveerde stuk (met als subtitel *The Philosophy*) toont de grote invloed die *King Crimson's Discipline*-periode op de muzikanten heeft gehad. De eigenwijze gitaarweefsels, grommende Chapman Stick-accenten en karakteristieke, Adrian Belew-achtige zangpartijen worden daarbij zodanig gebracht dat er wel degelijk een eigen geluid ontstaat. Een andere geplande compositie is het instrumentale, met een bluesy, Gilmoureske gitaarsolo opgesierde *Floating*. Bassist Hans Thiemens wilde deze periode waardig afsluiten door onafgemaakte ideeën, onvolledige opnames en onder het stof geraakte nummers te completeren. Zo is daar het prachtige, met Mellotron-klanken verrijkte (*Remnants*) *Of A Lifetime*. Het is een van de songs waarin de intrigerende, onderkoelde en aan Petra Lugtenburg (*Cloud Nine*) herinnerende zang van Françoise Vaal floreert. Ze geeft ook de vocale bonustrackversie van het genoemde *Floating* een geheel eigen draai. Een ander kenmerk van deze eigengereide formatie, de op artistieke *New Wave*-bands als *XTC*, *Television* en *Tuxedomoon* gebaseerde gitaarpatronen en duistere attitude,

VETTE KRENT

WHITE WILLOW

Future Hopes

(LASER'S EDGE)
#TOEKOMSTPROG #WEEMOED

Zes jaar heeft het geduurd om een opvolger voor *Terminal Twilight* in te blikken. Zoals altijd heeft het Noorse *White Willow* ook nu weer zichzelf heruitgevonden. Enkele trouwe makers zijn opnieuw op het appel, zoals *Mattias Olsson*, *Lars Fredrik Frøislie* en *Ketil Vestrum Einartsen*. Aan boord klimt echter zangeres *Venke Knutson*, een bij *Universal* ondergebrachte popzangeres die eerder bij *Jacob Holm-Lupo's Opium Cartel* haar opwachting maakte. Haar aanwezigheid laat een frisse *Paatos*-wind waaien waardoor het spanningsveld aan kracht wint. *Weemoedige*, in nevel gehulde moerasgebieden tot wild om zich heen slaande oceaangolven vullen deze hoop voor de toekomst, gestoken in een hoes van *Roger Dean*. Het album vormt een logisch vervolg op de eerdere conceptalbums *Storm Season* en *Terminal Twilight*. Met als hoofdinfluencer de *Vangelis*-soundtrack voor *Blade Runner* krijgt de *Yamaha CS80* een hoofdrol toebedeeld. Lange instrumentale passages nestelen zich in de puik opgebouwde nummers waarin de verhalende stem van *Venke*, de inventiviteit van *Mattias Olsson*, de gitaar van *Hedvig Mollestad* en de klarinet van de wereldvermaarde *David Krakauer* je aandacht opeisen. De plaat begint met mooie soundscapes waarin de stem van *Venke* als dauwdruppels klinkt, tot een kort *Leger des Heils*-moment een hardere aanpak introduceert. In *Silverguld* krijgt *Venke* vleugels en zingt ze als een volwaardige engel boven op een subtiel arrangement met onder meer de *EWI* wind controller als metgezel. Knappe drums en bas vormen de ruggengraat van het superbe *In Dim Days*, dat constant nieuwe sferen blootlegt en evolueert van een zacht briesje tot een aanzienlijk aantal *Beauforts*. Het korte instrumentale *Where There Was Sea There Is Abyss* laat een klein strookje *Necromonkey* horen. Hoogtepunt is zonder twijfel het briljante, achttien minuten lange *A Scarred View*, dat ook door de *CS80* van de nodige donkere sferen wordt voorzien. De zanglijnen van *Venke* klinken vertrouwd in de oren en nestelen zich perfect in de voorziene ruimtes. Prachtig drumwerk, veel toetsen (die op het einde zelfs een Japanse invloed krijgen) afgeleverd door zowel *Jacob* als *Lars*, en verbluffend gitaarwerk van *Mollestad* maken het geheel af. Gedurfd en vernieuwend is *Animal Magnetism*, oorspronkelijk van de *Scorpions*. Het oosterse tintje, samen met het gebruik van de *Prophet 5* en de injectie van de klarinet, maken er iets uitzonderlijks van. Dit waanzinnige album eindigt met *Damnation Valley*, een dromerig solostuk van de hand van *Frøislie*. *Jacob Holm-Lupo* heeft met *Future Hopes* alle *Trump-negativisme* weggevaagd dankzij de universele taal van de muziek!

John Bollenberg

komt onder meer in het op trompettist *Jon Hassell* geïnspireerde *Just Me!* tot uiting. *Tenslotte* wordt heel persoonlijk afscheid genomen. Eerst ludiek, in het gezamenlijk onder de douche gezongen *W2Warthog Shower Theme*. Vervolgens indrukwekkend met *Hog's Requiem*, waarin *Latijnse* gebeden en een stukje akoestisch gitaarspel van *Pims Cédéz Le Passage* samenvloeien met een melancholieke contrabas. En ten slotte met het korte, door *Pim* gespeelde en treffend getitelde *Lullaby*. In zijn voorwoord spreekt *Hans* de hoop uit dat hun muziek "net als voorheen een gevarieerde, tot nadenken stemmende, soms pesterige en vooral onevenwichtige indruk zal maken". Dat is beslist geen ijdele hoop: *Phacochoerus Africanus* is een zowel indrukwekkend als meeslepend slotakkoord.

René Yedema

WINGFIELD REUTER STAVI SIRKIS

The Stone House

(MOONJUNE RECORDS)
#IMPROVISATIE #AMBIENTROCK

Voltaic, het langste nummer van *Mark Wingfields Proof Of Light* (zie i0128), toonde al zijn capaciteit om samen met bassist *Yaron Stavi* (*Tim Bowness*, *David Gilmour*) en de veelgevraagde sessiedrummer *Asaf Sirkis* indrukwekkende improvisaties neer te zetten. Voor *The Stone House* voegde zich daarbij *Touchguitar-*